

საქმე # 820100119003144019

№1/ზ-748-2019 წ.

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

22 ნოემბერი, 2019 წელი

ქ.

ქუთაისი

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ

მოსამართლე - თეიმურაზ სვანიძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა სისხლის სამართლის საქმე გ---- გ--
----ის ძე გ-----ის მიმართ, დაბადებული: 0----- წელი, პირადი ნომერი: 6----
-----, საქართველოს მოქალაქე, დაოჯახებული, არასრული საშუალო
განათლების მქონე, ნასამართლობის არ მქონე, რეგისტრირებული: შუახევის
რაიონი, სოფელი გ-----ში, ფაქტობრივად მცხოვრები: ბათუმი, ლ-----ს ქ.
№3-.

აღწერილობით ნაწილი:

წარდგენილი ბრალდების მიხედვით გ---- გ-----ემ ჩაიდინა ოჯახის
ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის, არარეგისტრირებულ ქორწინებაში
მყოფი პირის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი,
რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-
ე ან 120-ე, მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, რაც გამოიხატა შემდეგში:

გ---- გ-----ე და ნ---- დ-----ე 2019 წლის 29 მაისიდან იმყოფებიან
არარეგისტრირებულ ქორწინებაში და ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო
მეურნეობას. გ---- გ-----ე ნ---- დ-----ის მიმართ გამოთქვამდა
უკმაყოფილებას, იმ მოტივით, რომ ნ---- დ-----ეს სურვილი ჰქონდა
ყოფილიყო სუროგატი დედა. 2019 წლის 16 ივლისს, ქ. ბათუმში ლ-----ს ქ.
№3--ში მდებარე დროებით მფლობელობაში არსებულ საცხოვრებელ სახლში,
04:00 საათიდან 04:50 საათამდე დროის შუალედში, განაწყენებულმა გ---- გ----
----ემ ნ---- დ-----ეს შეაგინა დედის მისამართით, მოიხსენია აუგად, რის
შემდგომ სახეში რამდენჯერმე დაარტყა ხელი, მოუჭირა ხელები მხრებზე და
მარჯვენა მხრით შეაჯახა კედელს, რა დოსაც დაზარალებულმა განიცადა

ფიზიკური ტკივილი.

პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილება.

ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 26 სექტემბრის განაჩენით გ---- გ-----ე ცნობილი იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე, ჩაეთვალა პირობით 01 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

სააპელაციო საჩივრის არსი:

ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 26 სექტემბრის განაჩენი სააპელაციო წესით გასაჩივრებულ იქნა ხელვაჩაურის რაიონული პროკურატურის პროკურორის - რ----- შ-----ის მიერ, რომელმაც ითხოვა გასაჩივრებულ განაჩენში ცვლილების შეტანა და მსჯავრდებულისთვის უფრო მკაცრი სასჯელის დანიშვნა.

დაცვის მხარემ ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივარზე წარმოადგინა შესაგებელი, რომლითაც გასაჩივრებული განაჩენის უცვლელად დატოვება მოითხოვეს.

სამოტივაციო ნაწილი:

სააპელაციო პალატამ გააანალიზა რა საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებები, შეფასება მისცა სააპელაციო საჩივრის მოტივებსა და მოთხოვნას, მიაჩნია, რომ ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს და გასაჩივრებული განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელი, შემდეგ გარემოებათა გამო:

სააპელაციო პალატას მსჯავრდებულ გ---- გ-----ის მიმართ მსჯავრად შერაცხული ქმედებების ჩადენა, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გარდა მსჯავრდებულის აღიარებითი ჩვენებისა, დადასტურებულად მიაჩნია საქმეში არსებულ და საქართველოს სსკ-ის 73-ე მუხლის თანახმად, საქმის არსებითი განხილვის დროს გამოკვლევის გარეშე მიღებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, კერძოდ: მოწმეების ქ----- გამოკითხვის ოქმებით, გ---- გ-----ის დაკავების ოქმი, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმით, საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმით და საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებებით.

ამდენად, მსჯავრდებულ გ--- გ-----ის ქმედებას გასაჩივრებული განაჩენით მიცემული აქვს სწორი სამართლებრივი შეფასება საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით, განაჩენის კანონიერება და დასაბუთებულობა არც სააპელაციო საჩივრითაა სადავოდ გამხდარი, აპელანტი (ბრალდების მხარე) ითხოვს დანიშნული სასჯელის გამკაცრებას.

მსჯავრდებულ გ--- გ-----ის მიმართ დანიშნულ სასჯელთან დაკავშირებით სააპელაციო პალატა აღნიშნავს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ მსჯავრდებულის მიმართ სასჯელის განსაზღვრისას სრულყოფილად გაითვალისწინა საქართველოს სსკ-ის 53-ე და 39-ე მუხლების მოთხოვნები, კერძოდ, მსჯავრდებულის პიროვნება, მისი წარსული ცხოვრება, მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმე, მსჯავრდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები და ისე დაუნიშნა მას სასჯელი, რაც სამართლიანია და სრულად შეესაბამება სისხლის სამართლის კანონით გათვალისწინებულ სასჯელის მიზნებს.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივარში ცვლილების შეტანისა და მისი დაკმაყოფილების საფუძველი არ არსებობს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 269-ე მუხლით, 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილით, 298-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, 3-2-ე მუხლით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

ხელვაჩაურის რაიონული პროკურატურის პროკურორის რ----- შ-----ის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 26 სექტემბრის განაჩენი გ--- გ-----ის მიმართ დარჩეს უცვლელად:

გ--- გ-----ე ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე, ჩათვალოს პირობით 01 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

მსჯავრდებულ გ--- გ-----ის მიმართ შერჩეული აღკვეთი ღონისძიება გირაო გაუქმებულია და გირაოს თანხა 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით, დაუბრუნდეს გირაოს შემტანს მ-----ა გ-----ეს (პ/ნ 6-----).

გ--- გ-----ეს სასჯელის მოხდილ ვადაში ჩათვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო - 2019 წლის 16 ივლისიდან 2019 წლის 20 ივლისის

ჩათვლით.

საქმეზე დართული ერთი ცალი დისკი დაერთოს საქმეს სისხლის სამართლის საქმის შენახვის ვადით.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (მდებარე ქ. თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ.№6), დადგენიდან ერთი თვის ვადაში, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

თეიმურაზ სვანიძე